

La característica fissura en forma d'arc del Ganivet de Diables és una línia que indubtablement ha estat dissenyada per ser escalada, i la Reina-Sànchez segueix fil per randa la lògica que marca la característica cicatriu, per enfilar-se fins al capdamunt del Ganivet de Diables. La via és senzillament preciosa, d'escalada franca i respectuosament restaurada per ser forçada íntegrament en lliure o bé ser repetida en versió clàssica. L'itinerari roman molt equipat amb material divers, tot i que un joc de friends, sobretot mides mitjanes fins al #2 de Camalot, no ens faran nosa.

• Via: Reina-Sànchez

Zona: Montserrat – Diables
Dificultat: V+/Ae (MD)
Dificultat obligada: V+/Ae

Llargària: 235 metresGrau d'exposició: MitjàGrau de compromís: Mitjà

- Equipament: Via pràcticament equipada amb material divers. Ha estat restaurada quedant les reunions amb parabolts. Als llargs parabolts intercalats amb material antic
- Material: 16 cintes exprés, joc de friends mitjans fins al #2 de Camalot; algun cordino per escanyar claus, un estrep.

Orientació: EstValoració: *****

Aproximació:

Des del refugi de Santa Cecília anem a buscar el camí de l'Arrel direcció al Monestir. El seguim i passem per la paret de l'Aeri, Patriarques i quan estem a l'alçada de l'arc del Ganivet trobarem un corriol poc fresat que ens mena ràpidament fins al peu de via.

L1(IV-)

Per atènyer la primera reunió ens haurem d'enfilar per una mena de contrafort amb roca trencada. No és difícil però s'ha de parar compte on ens agafem. 20 metres.

L2(V)

Enfilem la fissura i l'anem resseguint, ara escalant en diedre, ara per la placa segons ens demani la situació. Anirem trobant assegurances diverses i podem acabar de completar la protecció amb assegurances flotants. Per aquest llarg ens anirà bé un cordino prim per llaçar un clau molt enfonsat. 25 metres.

L3(V+)

Continuem per la fissura, ara amb escalada atlètica básicament en diedre sobre bons cantells. El pas clau el trobem a mitja tirada fins encintar un clau que ens queda a la dreta, a partir d'aquest punt la dificultat minva però ja no trobarem assegurances fixes havent d'usar la fissura per assegurar-nos. 25 metres.

L4(V)

En aquesta tirada la fissura s'eixampla i podrem avançar mig encastats o avançar per la placa segons ens demani la situació. A la part superior l'off-widht és més evident i a la fissura hi trobarem

bons llocs on emplaçar-hi els friends. 30 metres.

L5(V/Ae)

Deixem la fissura per anar a buscar la placa de l'esquerra. L'escalada esdevé un elegant flanqueig a esquerres fins que hem de tirar amunt, atacant un curt mur que nosaltres hem superat en artificial però que té mooolt de color en lliure (6a+?). Un cop superat el tram obliqüem de nou cap a l'esquerra resseguint una fissura que de seguida ens duu a la reunió. 35 metres.

L6(6a)

Sortida vertical de la reunió, una mica de posar-s'hi bé però que surt fàcil en lliure o bé amb un parell de passos d'estrep. De seguida continuem per la fissura que puja en diagonal força assegurada amb un pas una mica més fi abans d'arribar a la reunió. 30 metres.

L7(V/Ae)

Flanquegem per la placa per de seguida tirar recte amunt i situar-nos sota un mur. El superem amb tres passos d'estrep i enfilem una fissura horitzontal, que ens ajuda a flanquejar cap a l'esquerra i arribar a terreny fàcil que ens deixa a la reunió. 40 metres.

L8(II)

Tirada de tràmit però amb tot l'ambient de Diables per arribar a la instalació del ràpel. 30 metres.

Descens:

Fem un curt ràpel que ens deixa entre el Ganivet i la Paret de Diables i continuem cap a l'oest per anar a trobar la Canal dels Avellaners (des del coll flanquejar de seguida que pugueu i anar a buscar la cara est de Patriarques). Un cop a la Canal dels Avellaners seguim avall fins el camí de l'Arrel.

El que més m'ha agradat:

- Lògica i elegant, amb un gran ambient.
- Roca bona en general.
- · Bona restauració.